

CÔNG TRÌNH THIÊN CHÚA, XIẾT BAO KỲ DIỆU!

... "Tôi sinh ra vào năm 22 tuổi" là câu chuyện đau thương của một thanh nữ Công Giáo người Pháp tên Hélène. Nàng vô phúc có một người mẹ vô tâm và một người cha vô tình. Tuổi thơ ấu hoàn toàn thiếu vắng tình thương đã khiến Hélène mang đủ mọi chứng bệnh tật về thể xác.

Năm 19 tuổi, cuộc giải phẫu đầu gối không thành công đã khiến Hélène phải què quặt trong vòng 3 năm. Đây là 3 năm khốn khổ. Hélène bị bỏ rơi trong căn phòng nhỏ, không một ai săn sóc hỏi han. Nàng phải tự túc mọi sự. Xin nhường lời cho cô Hélène.

Mỗi lần nghĩ lại chặng đường đau khổ ấy, tôi thường tự hỏi: "Sao mình có thể sống mà không trở thành điên?" Thật là một phép lạ! Quả là ơn thánh Chúa tuôn đổ dồi dào trên tôi .. Cô đơn tàn tật, tôi thường lập đi lập lại những câu giáo lý thuộc lòng từ nhỏ như:

- Chúa trông thấy tất cả! Ngài có thể làm được mọi sự!

Và tận đáy lòng, tôi hy vọng Ngài sẽ kéo tôi ra khỏi cảnh cùng khổ này. Rồi tôi lẩm nhẩm đọc tiếp:

- Và THIÊN CHÚA thương yêu chúng ta vô cùng!

Thú thật, tôi không hiểu câu nói có ý nghĩa gì. Khi một người không bao giờ được người khác yêu thương thì người đó khó lòng hiểu được thế nào là Tình Yêu của THIÊN CHÚA.

May mắn thay, Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể là nguồn sức mạnh cho tôi trong giai đoạn đau thương này. Ngay từ khi lên 6-7 tuổi, tôi đã tin vững chắc là Đức Chúa GIÊSU hiện diện thực sự trong Hình Bánh Hình Rượu được truyền phép và Ngài ẩn mình trong Nhà Tạm. Đức Chúa GIÊSU có mặt trong mỗi nhà thờ có Minh Thánh Chúa. Tôi tin như vậy. Vì thế mỗi lần từ xa nhìn thấy tháp chuông một nhà thờ, tôi thường kính cẩn cúi đầu chào kính Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể. Và mỗi khi có dịp đi ngang qua một thánh đường, tôi luôn luôn ghé vào để bái gối thờ lạy Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể ẩn mình trong Nhà Tạm. Tôi cũng tin tưởng vững chắc là Đức Chúa GIÊSU ngự trong linh hồn tôi. Tôi đã biến lòng tôi thành nhà nguyện Cát-Minh kín, nơi đó, tâm hồn tôi sống thanh lặng để kết hợp mật thiết với Đức Chúa GIÊSU KITÔ dấu ái.

Còn một câu giáo lý khác tôi vẫn thường lập đi lập lại:

- Con kiến đen, bò trên hòn đá đen, trong một phòng tối đen, vào một đêm tối đen, Đức Chúa Trời cũng thấy!

Câu giáo lý này thường giúp tôi lúc nhỏ, chẳng hạn khi muốn ăn trộm đường để trong tủ. Nhà vắng tanh. Tôi mở tủ thò tay định lấy, bỗng tôi sức nhớ ra câu: "Con kiến đen .. trong một đêm tối đen .. Đức Chúa

Trời cũng thấy!” Vậy là tôi thụt tay lại. Nhưng nhất là câu giáo lý đã xây dựng trong tôi những ý hướng ngay lành, làm việc để cho một mình THIÊN CHÚA thấy mà thôi.

Có một lần, tôi mặc chiếc áo mới đi nhà thờ tham dự Thánh Lễ. Trong khi bái gối trước Nhà Tạm để thờ lạy Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể, tôi thầm nghĩ:

- Chắc là ai ai cũng phải nhìn ngắm mình trong chiếc áo đẹp này!

Nhưng rồi khi về đến chỗ quỳ, tôi bỗng ân hận thưa với Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể rằng:

- Thôi rồi, con đã bỏ qua một dịp chào kính Chúa, để chỉ nghĩ đến chiếc áo đẹp đang mặc. Xin Chúa tha lỗi cho con!

Ba năm khốn khổ trôi qua. Năm tôi đúng 22 tuổi, một người đàn bà có quả tim vàng đến thăm tôi. Bà cảm động trông thấy thảm cảnh thống khổ của tôi. Bà bằng lòng nhận lãnh tôi, đem tôi về nhà để nuôi nấng chăm sóc. Từ đấy tôi bắt đầu sống những ngày tràn đầy hạnh phúc.

”Tôi đã sinh ra trong Tình Yêu vào năm 22 tuổi!” Hồng ân THIÊN CHÚA bao la. Muôn đời con sẽ ngợi ca ơn Người. Tôi cũng không quên bày tỏ lòng tri ân thảo hiếu đối với người mẹ thứ hai và là người mẹ thật dấu yêu của cuộc đời tôi.

... ”Lạy Chúa, Ngài dò xét con và Ngài biết rõ, biết cả khi con đứng con ngồi. Con nghĩ tưởng gì, Ngài thấu suốt từ xa, đi lại hay nghỉ ngơi, Chúa đều xem xét, mọi nẻo đường con đi, Ngài quen thuộc cả. Miệng lưỡi con chưa thốt nên lời, thì lạy Chúa, Ngài đã am tường hết. Ngài bao bọc con cả sau lẫn trước, bàn tay của Ngài, Ngài đặt lên con. Kỳ diệu thay, trí thức siêu phàm, quá cao vời, con chẳng sao vươn tới! Đi mãi đâu cho thoát thần trí Ngài, lẫn nơi nào cho khuất được Thánh Nhan? Con có lên trời, Chúa đang ngự đó, nằm dưới âm ty, vẫn gặp thấy Ngài. Dù chấp cánh bay từ phía hừng đông xuất hiện, đến ở nơi chân trời góc biển phương tây, tại đó cũng tay Ngài đưa dẫn, cánh tay hùng mạnh giữ lấy con. Con tự nhủ: ”Ước gì bóng tối bao phủ tôi và ánh sáng quanh tôi thành đêm tối!” Nhưng đối với Ngài, tối tăm chẳng có chi mù mịt, và đêm đen sáng tỏ như ban ngày, bóng tối và ánh sáng cũng như nhau. Tạng phủ con, chính Ngài đã cấu tạo, dệt tấm hình hài trong dạ mẫu thân con. Tạ ơn Chúa đã dựng nên con cách lạ lùng, công trình Ngài xiết bao kỳ diệu!” (Thánh Vịnh 139(138),1-14).

(”Panorama Aujourd’hui”, 6/1982)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

